

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 2 évre 6 kor., 4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-ter 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékben.

Egy meglepő kuriai ítélet.

Két évvel ezelőtt egész csomó sajtópört kaptam a nyakam közé. Ezeknek az ítéletei szállongnak mostanában fekete márdként felettem.

Tegnap kaptam meg a harmadik ítéletet, a méltóságos Királyi Kuriától, amely — azt hiszem — méltó feltűnést fog országsgzerte kelteni. A Méltóságos Királyi Kuria 100 korona pénzbüntetésre ítélte azért, mert Lurja Aladárval szemben ezt a kifejezést használtam: *darabont*.

Két év előtt történt, hogy szóvá tettem a falragasz vállalat visszaéléseit. Azt írtam, hogy megszarolja a közönséget, tehát a hatóság kötelessége, hogy a város polgárainak érdekeit megvédje. Közben azt írtam, hogyha igaz, hogy Lurja Aladár darabont-nyomdájára rosszul megy, annak költségeit ne a mi közönségünkkel fizettesse meg. A perhez tanunak hittam Reé István főkapitányt, Tóth István főjegyzőt, Tóth Aladár volt országgyűlési képviselőt, Kirisits Bódog ipartestületi jegyzőt stb., akiknek egybehangzó vallomása alapján a kir. törvényszék minden állításomat bebizonyítva látva, fölmentő ítéletet hozott. Ugyanígy ítélte a királyi Tábla, amelynek szavai így hangzanak:

„hogy a főmagánvádló vállalata a hirdető feleket küszöbéli és megszarolja, a

cikk tartalma szerint nyilván csak arra vonatkozik, hogy főmagánvádló tulságos hirdetési árak megfizetésére kényszerítette, az pedig a kir. törvényszék helyes megállapítása szerint valónak bizonyult (1, 2 vádpont); az a felvetett kérdés pedig, vajjon a főmagánvádló üzlete bukófélben van?, rágalmazást, vagy becsületsértést nem képez, valamint a „darabont“ megjelölés sem, mert ez az utóbbi csak politikai irányt jelent (3 vádpont).“

A méltóságos Királyi Kuria ezzel szemben kijelenti, hogy a Kir. Tábla tévedett, mert a „darabont“ jelző meggyalázó és én büncselekményt követtem el.

Illő és kellő tisztelettel fogadom a méltóságos Királyi Kuria ítéletét. Beismerem: én írtam az inkriminált kifejezést. Beismerem azonban azt is, hogy ezt a kifejezést akár lapomban, akár szóval nem egyszer, de százszor, akár ezerszer használtam. Illettem ezzel Fejérvári Géza bárót, Kristóffy Lúkácsot, az egész akkori miniszteriumot. Vészit, a sajtóiroda főnökét s még sokakat, a kik a nemzeti pártjától elváltak, magyar hazánk érdekei ellen törve, meggyalázták a magyar becsületet. Tagja voltam azoknak a küzdőknek, a kik Saára Gyula dr. későbbi országgyűlési képviselő, most polgármesterünk vezérlete alatt az alkotmányvédelem mozgalmának élén állottunk. Szegény ember létemre 200

koronát írtam alá akkor, mikor az állami adót megtagadva, városi tisztviselőink esetleges segítségére siettünk. Életem egyik legnagyobb büszkeségét fogja képezni az a két beszéd, a melyeket 1905 és 1906 március 15-én a helybeli függetlenségi párt felszólítására a függetlenség körben tartottam. Büszke leszek, a míg lelkem agyvelőmet mozgatni fogja, hogy mint a városi törvényhatósági bizottság tagja pártom megbízásából a közgyűlés termében szóval is védelmezhettem hazám becsületét. Jól tudom, el voltunk akkor készülve mindenre, arra, hogy a hatalom és az erőszak akár csendőrszuronnal támad ellenünk s börtönbe hurcoltat bennünket. Végső elszántsággal mentünk a harcba s megállottuk helyünket az utolsó percig becsülettel. És ha száz életem lenne s ha hazám sorsa százszor követelne tőlem hasonló, vagy nagyobb áldozatot, — tollamat, szavamat, életemet az utolsó csepp vérig mindenkor kész volnék szolgálataiba bocsátani, ha kell, feláldozni.

Lurja Aladár dr. a „Székesfehérvár és Vidéke“ akkori szerkesztője ugyanakkor korimánypárti irányban szerkesztette lapját. Sohse feledem el azt az óriás betűkkel írt cikket, a melyet a mi kétségbeesésünk napjaiban Veszi Józsefnek, a miniszteri sajtóiroda főnökének számlájára hymuszként írt. Azt se, hogy rövid idővel

Egy ur agyonlőtte magát.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcája. —

A kis furdóhely legkedveltebb gallerija, az öreges törvényszéki Sutor, fontoskodó apró lépésekkel jött le a kora délutáni órákban a terrasra nyíló üvegtérre.

A széles folyosó fordulánál, a lépcső kezdetén megállt s belenézett a délszaki növényektől körülvevő nagy tükörbe. Komolyan és behatóan vizsgálta magát.

Egészen közel hajolt a tükörhöz, majd oldalát és szemben nézte arcát, alakját. Aztán még háttal a tükörnek, visszafordított fejjel is belenézett, de mindig meglepődve önmagával.

— Semmi, semmi kivetni valót nem taláhatott rajtam, vizsgáltam magam meggyőződéssel. Személyem ellen semmi legkisebb kifogása nem lehet. És ajánlatomra csakis azért nem reagált ez a fantasztá Bodroghyné, mert nincs benne semmi idealizmus, semmi altruizmus. Csak az a nagy önzés, csak az van kifejlődve a mai asszonyokban. A házasságnál is csak a nagy önzésük határoz. Akinek semmije sincs, az merő önzésből erővel is férjhez megy. Alig tud az ember megszabadulni tőltük. A gazdag nem csupa egoizmus-

ból a világért sem akar férjhez menni, csak a garasait olvassa. Ismerem mindkét típus.

Sutor csak imént kérdezte meg Bodroghynétől: ha elfogadja-e az ő szívét és kezét? Mire a szép özvegy idegesen kijelentette, hogy nem szándékozik férjhez menni.

A fiatalasszony mindjárt ebéd után bevette magát az üvegtérre, mert tudta, hogy ilyenkor senki sem szokott ott lenni. Ekkor mindenki kényelemben otthon marad, míg a déli nap alább nem hajlik.

Bodroghyné ott összehordott magának egy csomó újságot s leült egy pamlagszögletbe, mintha olvasni akarna. De az nyilván csak azoknak a megtévesztésére volt, a kik netán bebotlanának oda. Mert a szép asszony egy sort sem olvasott, csak idegesen telette-vette a lapokat s végre a pamlag támlájának szegve fejét mozdulatlanul tiltott ott, égo haraggal szemében és szivében.

Ekkor jött utána Sutor. Talán még azt is a saját javára számította, hogy az eleges szép asszony, minden szokása ellenére ide sietett. Már várhatta őt s alkalmat akart adni, hogy nyilatkozzék. Azért nagyon elbizakodottan, ha némi zavarral is, fogott szándékához.

Előbb sokat beszélt állásának előnyeiről.

Aztán saját egyéni fontosságát a megye székhelyének a társadalmában és szép vagyoni körülményeit sorolta elő.

De mert Bodroghyné azalatt egyforma szótlan szórakozottsággal nézett rá, szapora beszédben még azt is hozzátette, hogy a nőre nézve a legnagyobb kényelem, ha férjnél van. Csak aztán beszélt a szerelemről, divatosan illetlenül s ostobán filozofálva.

De ha ügyesebben is esik a megkérés, Bodroghyné elutasította volna.

Talán máskor enyhébben, barátságosabban adta volna át a kosarat. De most épen a sírásig ingerült és izgatott volt. Azért is szorított olyat a csipkenyakkendőn, a mit viselt, mialatt az előzőnek azt felelte, hogy nem megy férjhez, mert — nem akar férjhez menni.

Sutor csodálkozva állt föl és meghajlotta magát. Valami frázisba fogott, ami rosszul sikerült. Aztán kiment. Bodroghyné pedig, mintha nem is látta volna, ugy nézett utána szó nélkül. Aztán haraggal vágta vissza szép barna fejét a pamlaghoz s kezét ökölbe szorítva arra a férfira gondolt: aki csak nemrég érkezett a fürdőbe s a kit tíz év előtt látott utoljára, egy kis faluban az ősi ház kertjében, virágzó almafák alatt, kora reggelen.

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOS

VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ARUHÁZA, SZÉKESFEHÉRVAR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Ma lapunk 6 oldal.

Medgyászay, Szalkai, Bátori szintén sok elismerésben részesültek. Szóval az est a zafos esték közé tartozott.

A színház heti műsora:

Vasárnap } délután: Gépiró kisasszony.
este: Petrus család.
Hétfő: Tündérszereltem.
Kedd: Csókkirály. Kormos Ilonka jutalomjátéka.

Szerda: Ördög.
Csütörtök: Velencei kalmár. A kereskedelmi akadémia javára.
Péntek: Sámson.
Szombat: Jókendvü paraszt. Operett.
Előkészületen: Király. Fuzsitus kisasszony. Tulsó partról.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Nem egyszer hallom jóakaróim sajnálkozását s rosszakaróim kárörvendését azért, hogy a bíróság velem szemben elmarasztaló ítéletet hozott.

Igenis: *háromszor hozott.* Elmondom őket. Először Lurja Aladár dréret ítélte el. Havranek József volt polgármester ugyanis egy alkalommal több tanu előtt — a kik most is készek azt esküvel megerősíteni — több súlyos kifejezéssel illette Lurját. Lurja csodálatosképen nem Havranek akkori polgármestert perelte be, a ki őt megsértette, hanem engem, aki ezt az ő egyik súlyos személyes sértése miatt megírtam. A bíróság nem engedte meg a bizonyítást, mert — a mint mondotta — *nem közérdek.* En nem bizonyíthatam tehát elítéltek becslétsértésért összesen 30 koronára.

A másikat Berger Béláné miatt szabták rám. A bluz királynét mindenki ismerte. Hamis bukás miatt, később a kiüresített boltjuk felgyújtása miatt több rendőri eljárás volt ellenük folyamatban. Machinációikra figyelmeztettem a rendőrséget — közérdekből. Erre ő egy durva személyeskedő levéllel válaszolt. En nem pereltem, hanem azt írtam, hogy Bergernének „nagy szája van” és „kirakodik a piaci kofák szóvirágaival.” A helybeli bíróság felmentett, a királyi tábla azonban 100 korona pénzbüntetésre ítélte. Igaz, hogy a *viszonzád beadását elfelejtettük.*

A harmadik ismét Lurja miatt a Kuria mostani ítélete.

Amint látni méltóztatik: csekélységek — lóságos gyermekjátékok a többi lapok mellett s inkább csak vigyázatlanságnak, egyenes szókimondásoknak a következményei, amelyeket egy kis körmönfontással könnyű lett volna kikerülni, ha azoknak a lapoknak a példáját követjük, amelyek óriási érdekeket sértenek, de úgyesen bujkálnak az igazság elől.

LEGJOBB CIPŐTISZTÍTÓSZER

NIGRIN

mely a legpompásabb fényt adja és a bőrt tartóssá teszi. NIGRIN egészségi szempontból melegen ajánlható, mert NIGRIN folytonos használatnál is a bőrt légmentesen el nem zárja, úgy hogy a láb kipárolgását nem akadályozza.

ST. FERNOLENT, Bécs
cs. és kir. udvari szállító.

Mindenütt kapható!

Lurja és Bergerné győztesek voltak. Most már mindketten távol Fehérvárról s bizonyára nem azért, mert a *közléstétel és közszerelet tulajdonos marasztalta őket* s ha a Fejérmegyei Naplónak tulajdonosának eltávolozásukat, bátran merjük mondani, hogy hiába mondanánk mi a Csitáry-nyomdára, hogy darabont nyomda s hiába mondanánk pl. Tóth Arturra, hogy a polgármester megsértette, ha az igaz nem volna, bizony senki sem adna ránk.

Az ilyen elítélés pedig, a mely nem diffmálós, vagyis nem meggyalázó, olyan, mint pl. a párbajvétségért való elítélés vagy ha a katona kaszárnyaárístimot kap. De kellemetlen és fáj, mert a szegény embernek nehéz a fizetség.

Végül — ha már benn vagyok a svungban, azt is elmondom, hogy a kir. ítélőtábla csütörtökön jóváhagyta a helybeli törvényszék ítéletét a Lhotka-ügyben. Ezt írtam: „Épen Lhotka Istvánál folytak a tanácskozások a bérmegeállapítás ügyében, amelynek sallangja az volt, hogy leütük azt, aki nem tart velük.” Ezt a kifejezést inkriminálták. Bizonyítékaimat betejesztettem. Okirattal beigazoltam, hogy a *bognármesterek 2—3 hónapon át tanácskoztak bérmegeállapítás ügyében.* A tanuvallomásból kitűnt, hogy Lhotka István fia *mondotta egy bognárségédnek*, hogy tartson velük, mert nem tudja, hogy hol ütik le. Tehát elfogadhatóan igazoltam minden szavamot okirattal és tanuvallomással. A bíróság mégis elítélte. Fehérvárott nem készülttem a védelememért mert nem mertem hinni, hogy az a tanu, a ki így, hogy esküvel és tanukkal fog mindent bizonyítani cserbenhagy. A Kir. Táblának betejesztettem az okiratokból álló védelemem — elítéltek 160 koronára. Semmiségi panaszt jelentettem be a Kuriahoz. De nem merem beadni mert a tegnapi ítélet után azt hiszem fogház büntetésre ítéle.

Koczurek István plebánost is fogházbüntetésre ítélte, a miért azt tette, a mit a törvény neki megenged.

A sajtó szigorítását rajtunk kezdik s nem a Népszaván, Napon, Fidibuszon, Magyar Figarón, a melyek nemzetet, társadalmat tönkretesznek.

Rouyer Guillet & Co. Cognac

francia gyógycognacja.

Ezen régi, jöhírnevű cég 1801. év óta áll fenn, mely körülmény eléggé kezeskedik készítménye jósága- és megbízhatóságáért. Nevezett cég a charenrei legjobb szőlővidéken saját szőlőtelepein 36 nagy készüléken párolja készítményeit.

Ezen gyógycognac Székesfehérvárott kizárólag
Czollner Vince
gyógyszertárában kapható.

Az adventi szent idővel

kezddik
Dr. PROHÁSZKA OTTOKÁR
székesfehérvári püspök ur Ó Máltósága legutóbb megjelent nagyszabású műve:

Elmélkedések az evangéliumról.

É kiváló mű finom bibliapapírra van nyomva s kis 8-adrét alakban 736 oldalra terjed.

Ára vászonkötésben 8 kor., bőrkötésben 10 kor.
Kapható Buzárovits Gusztáv könyvkiadóhivatalában Esztergomban.

Ugyanott kapható az illusztris szerzőnek eddig megjelent többi nagybecsű műve is, úgy mint:

Isten és a Világ. Különös tekintettel a természettudományokra. Második kiadás. Nagy 8-adrét, 250 oldal. Ára fűzve 2 k. 40 f., kötve 3 k. 40 f.

A keresztény bűnbánat és bűnbocsánat. A budapesti m. kir. tudományegyetem hittani kara által a Horváth-féle jutalommal kitüntetett pályamunka. Második kiadás. Nagy 8-adrét, 325 oldal. Ára fűzve 4 kor., kötve 5 kor.

Föld és Ég. Kutatások a geologia és theologia érintkező pontjai körül. Harmadik kiadás. Nagy 8-adrét, 462 oldal. Ára fűzve 6 kor., kötve 7 kor. 50 fillér.

Dominus Iesus. Nyolc konferencia, melyet a budapesti egyetemi templomban tartott *dr. Prohászka Ottokár.* Második kiadás. 8-adrét, 118 oldal. Ára fűzve 1 k. 20 fill., kötve 1 k. 80 fill.

A diadalmas világnézet. Második kiadás. Nagy 8-adrét, XII és 292 oldal. Ára fűzve 4 kor., kötve 5 kor. 20 fill.

Egyben ajánlom a ftdő urak becses figyelmébe dúsan berendezett és nagy választéku szent kép, rózsafüzér és imakönyv raktáramat a legjutányosabb árak mellett.

Mutatvány küldeményeket választás végett, valamint minta-képeket kívánatra szívesen küld

Buzárovits Gusztáv

könyvkiadóhivatala, könyv- és műkereskedése
Esztergomban.

Kaphatók: Klükner Péter könyvkereskedőnél Székesfehérvárott.

Találmányok

szabadalmazása vagy értékesítése előtt ugy Magyarországon, mint bármely külföldi államban forduljon a

„Szabadalmi Ujság”

szerkesztőségéhez Budapest, VII. ker., Erzsébet-körút 26. Kérje a SZABADALMI UJSÁG ingyen mutatványszámát. 1100.

VÉDJEGY.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árszámból ezen védjeggyel ismerhetők fel.

Az eredeti Singer-varrógépek valódi árszámból ezen védjeggyel ismerhetők fel.

FIGYELEM!

Azon varrógépek, melyeket más kereskedők árusítanak és forgalomba hoznak, mind a régi SINGER-féle varrógépek utánzatai. Ezek természetesen nem eredeti SINGER-varrógépek s nem is a SINGER-varrógép részvénytársaságtól származtak, — miért is ügyeljünk a védjegyre, mert csak ezen védjeggyel ellátott varrógépek a valódi, eredeti SINGER-gépek.

SINGER Co.

varrógép részvénytársaság Bognár-u. 2.

SCHMÖLTZ LASZLÓ

CIM, CIMER, SZOBAFESTŐ- és MÁZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

== Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett. ==
Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

THE-KING

of Jamaika

RUM.

Legfinomabb faj és minőség!

Kiadós, tiszta és zamatos!
Eredeti töltés!

Kizárólagos raktár:

Fiumei kávébehozatal
Székesfehérvár, Városházter 2.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek a
kiadóhivatalban, Szt.-István-tér 1.

ZILZER MANÓ

férfi-, fiu- és gyermekruha raktára
Székesfehérvár, Szőgyény-Marich-utca.

Allandóan nagy raktáron mindenféle

férfi-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök,

Ferenc József-kabát,

köpenyek (havelok)

bőr kabátok, utazóbundák,

raglán-felöltők, kabátok.

8211. szám./B. 908.

Hivatalos másolat.

Ó felsége a király nevében a m. kir. Curia
nyomatványján elkövetett rágalmasz vétsége
miatt vádolt Bilkei Ferenc ellen a székesfehérvári
kir. törvényszék előtt folyamatba tett s ugyanott

1908. évi március hó 21-én 1669. sz. alatt a budapesti kir. ítélő bíróság által pedig a főmagánvádló felebezése 1908. évi június hó 26-án 5286. sz. a. elintéztett bűnvádi pert a főmagánvádlónak semmisségi panasza folytán 1908. évi december hó 16. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján, melyen Pongrácz Jenő curiai bíró elnöke alatt Zsigmondovics Mihály, Dr. Tarnai János, Dr. Szejheő Ignác, Ribossy Kálmán, Vaikó Pál és Tahy Mihály ítélőbírák vettek részt, a jegyzőkönyvet pedig dr. Ráth István írástörő vezette dr. Baumgarten Izidor helyettes koronagyűző meghallgatása után vizsgálat alá vévén, következő:

ítéletet hozott:

Mindkét alsófoku bizottság ítélete a Bp. 385. §. 1. a. pontjában foglalt semmisségi ok alapján megsemmisítetik s vádlott Bilkei Ferenc bűnszéknek mondatik ki mint az 1848. XVIII. t. cz. 13. és 33. §-ai szerinti szerző a Btk. 261. §-ába ütköző nyomtatvány útján elkövetett becsületsértés vétségében a melyet az által követett el, hogy a „Fejérmegyei Napló“ 1907. évi április hó 2-iki 38. számában „A hatóság figyelmébe“ felirata s általa írott és közzétett cikkben a főmagánvádlóra vonatkozó meggyalázó kifejezéseket használt s e miatt a Btk. 261. §. második büntetési tétele alapján de a Btk. 92. §. alkalmazásával a vádlott az 1892. évi XXVII. tc. ben jelzett célra 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizetendő, behajthatatlanság esetén minden 20 korona után egy napi fogházra átváltoztatandó 60 korona pénz mint fő és 40 korona pénz mint mellék-büntetésre ítéltetik.

Tartozik a vádlott a főmagánvádló részére 100 korona büntügyi költség címén 15 nap alatt végrehajtás terhével megfizetni; a felmerült és felmerülendő büntügyi költséget pedig a fenálló szabályok értelmében az államkincstárnak megteríteni.

Végül a Bp. 574 és Btk. 277. §. értelmében elrendeltetik, hogy a fejérmegyei lapok kiadó-tulajdonosa ezt a marasztaló ítéletet az 1848. XVIII. tc. 35. §-ában foglalt jogkövetkezmények terhe alatt a lap legközelebb megjelenő első számában közzé tegye.

Indokok:

A kir. ítélőtábla ítélet ellen a főmagánvádló a Bp. 385. §. 1. a. pontja alapján jelentett be semmisségi panaszt a perben elfoglalt álláspontjából kifolyólag azért, mert a vádlott által közzétett cikkben foglalt tényállítások illetve kifejezések megállapítják a rágalmasz illetve a becsületsértés vétségének tényálladékát.

Ennek a panasznak van törvényes alapja. A kir. ítélőtábla ugyan valónak fogadta el, hogy a vádlott a főmagánvádló tulajdonát képező vádlalat eljárását tette bírálat tárgyává, amikor azt írta róla, hogy a reája szorulókat kizsebeli és megszarolja s azokat vérig boszantja — de elfogadta a kir. ítélőtábla valónak azt is, hogy vádlott ebbeli állításait be is bizonyította, mert a főmagánvádló tulságos hirdetési árak megfizetésére kényszerítette a feleket, az egyéb kifejezések használatában pedig bűncselekmény tényálladékát azért nem ismerte fel, mert bukófélben van-e, rágalmaszást vagy becsületsértést nem képez, a „darabont“ elnevezés pedig nem becsületsértő kifejezés, mert az csak egy politikai irányt jelent, az pedig, hogy vádlott üzleti jóhírneve csorbát szenvedett a valóságnak megfelel.

Az a körülmény, hogy vádlott tényállításainak valódiságát bebizonyította-e, ténykérdést képezvén — ennek a felülvizsgálatába a kir. Curia nem bocsátkozhatott és csakis azt vizsgálhatta, hogy a tényállítások valódisága olyan-e — amelyeknek folytán a vádlott az ezt

kisérő meggyalázó kifejezéseket joggal használhatta a főmagánvádlóval szemben.

A tényállítások valódiságának bebizonyítása esetén az eljárás jellemzésére használt kifejezések csak akkor maradhatnak büntetlenül, ha a bebizonyított tényekből e jellemzésre joggal következtethető, vagyis ha a közfelfogás szerint a főmagánvádló e meggyalázásra reá szolgált.

Abból a valónak elfogadott tényből azonban, hogy a főmagánvádló mint vállalat tulajdonos tulságos hirdetési árakat követelt a felektől, egyáltalában nem következtethető, hogy a főmagánvádlónak egy más vállalata, a nyomdája bukófélben van, sem pedig nem szolgált reá a főmagánvádló arra, hogy „darabont“ kifejezéssel jellemeztessék, mert kétségtelenül szigorú bírálat tárgyává tehető valamely vállalatnak a felekkel szemben tanúsított eljárása, amde ez a bírálat nem terjedhet odáig, ahol már egy más üzletág életképessége, fenállatása s az üzlettulajdonosnak fizető s hitelképessége tétetik kérdés tárgyává s jó hazafisága is kétségbe vonatik.

Már pedig a vádlott cikkében az is foglaltatik: „avagy igazak a hírek, amelyeket Lurja Aladár ur darabont nyomdájáról hallunk, hogy bukófélben van?“ e feltélesen használt kifejezések pedig alkalmasak voltak arra, hogy a Lurja Aladár főmagánvádlónak mint nyomdatulajdonosnak hitelét megingassák s üzleti jóhírnevét csorbítsák.

A vádlott két ízben is a darabont kifejezéssel illeti a főmagánvádlót: a kir. ítélőtábla ebben a kifejezésben a becsületsértés vétségének tényálladékát azért nem ismerte fel, mert ez a kifejezés egy politikai irányt jelöl meg. Hogy valamely kifejezés meggyalázást foglal-e magában, rendszerint az eset körülményeitől függ; egy nyilatkozat, ténykedés, mulasztás, amelyek különben megengedett dolgok, lehet sértő, vagy becsületsértő a szerint, hogy hol, mily módon s mily cézzal nyilvánul meg, vagy hogy közfelfogás szerint annak egyes helyeken és vidékeken mily értelem tulajdonítottatik. A darabont szó a jelenlegi közfelfogás szerint annak kifejezője, hogy valakinek hazafiságához s alkotmányos érzelméhez alapos kétely fér. Minthogy pedig a jelen esetben a cikk egész tartalma dr. Lurja Aladár főmagánvádlónak nem előnyös színben való feltüntetése volt a célja s így a darabont kifejezés is abban a tudatban használtatik, hogy a nevezett főmagánvádlónak hazafiságát hátrányos módon jellemezte;

minthogy valakinek ily meg nem engedett módon való kisebbitése meggyalázást foglal magában: kétségtelen, hogy a kir. ítélőtábla tévedett, amikor a vádlottnak tettében bűncselekmény tényálladékát fel nem ismerte.

Ezekhez képest a Bp. 385. §. 1. a. pontban körülírt anyagi semmisségi ok forogván fenn, a Bp. 437. §. harmadik bekezdése értelmében mindkét alsóbíróság ítéletének megsemmisítésével a törvénynek megfelelően marasztaló ítéletet kellett hozni, mert a kir. ítélőtáblai tény megállapítás szerint a sajtóközleményt a vádlott írta és tette közzé az időszaki lapban.

A büntetés kiszabásánál bár súlyosítóul mérlegeltetett a vádlottnak hasonló cselekmény miatt büntetett volta, de viszont enyhítőül mérlegeltetett, hogy a cikkben foglalt állítások egy része valónak bizonyult s hogy vádlottra papi állásából kifolyólag a fogházbüntetés a cselekmény súlyával szemben túlszigorúnak jelentkeznek s így büntetésnek rendkívüli enyhítése indokolt volt:

a költségekben történt marasztalás a Bp. 480. §-ában foglalt rendelkezésben alapul.

Budapestben, 1908. december hó 16-ikán.

Bernáth Géza sk.

Vaikó Pál sk. előadó.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.